

Inscripțiune grecească din Istros

Dau aci textul unei interesante inscripțiuni grecești, — decalcul s'a pierdut cu ocazia facsimilării și-l voi da în fascicolul viitor — ce se află gravată pe o placă de marmoră, găsită împreună cu un torso de statuie între ruinele orașului Istros, de un țăran din satul Caranasuf (jud. Tulcea). Ea este în posesiunea d-lui D. G. Ionescu din Tulcea.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΠΟΡΕΙΑΩΝΙ ΕΛΙΚΩΝΙΩ ΤΙΤΟΣ ΑΙΛΙΟΣ ΜΙΝ. . . .
 ΠΟΝΤΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ ΑΠΟ. . . .
 ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΤΟΝ ΤΕΛΑΜΩΝ . . .
 ΤΟΙΣ ΣΥΝΜΥΣΤΑΙΣ ΑΝΕΘΗΚΑ ΙΕΡΑΣ
 ΡΙΠΠΙΟΣ ΔΕΩΝ ΠΟΝΤΑΡΧΗΣ ΙΕΡΑΣΑ.
 ΥΡ ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΤΡΙΦΩΝΟΣ ΙΕΡΑ.
 Ρ ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡ
 ΑΦΙΑΟΣ ΔΙΟΝΥΣ Κ
 ΙΑΝΟΣ ΚΡΑΤ
 ΙΥΣΟΔΙ

Deși inscripțiunea este în mare parte incompletă, căci o bună bucată din placa de marmoră este ruptă, totuș se vede lămurit că a fost pusă de pontarhul Titus Aelius Min.... (?) cu ocazia ridicării unui exvot lui Poseidon Heliconul.

Rezervându-mi să vorbesc cu altă ocazie mai pe larg despre ea, de astă dată atrag atențiunea asupra cultului acestui zeu și în acest oraș al Pentapolei Pontice, și asupra celor doi pontarhi până acum necunoscuți: Titus Aelius Min... și pontarhul Leon.

Const. Moșil.

Săpăturile dela Cucuteni

și
Colecția Buțureanu

Intrebarea D-lui Prof. N. Iorga (Neamul Românesc literar, No. 8 din 6 Martie 1911 mă obligă să adaug la comunicarea făcută asupra săpăturilor dela Cucuteni (Fascicolul trecut al Buletinului) câteva cuvinte și asupra păstrării lucrurilor găsite.

Toate obiectele desgropate în cele două campanii (1909 10) aparțin Universității din Iași. Numai când un lucru a fost găsit în două exemplare — dublete — s'a donat exemplarul mai rău păstrat Muzeului preistoric din Berlin. Cum însă tocmai obiectele de mai mare însemnătate științifică nu-s decât într'un exemplar, Direcția generală a Muzeelor din Berlin a cerut și Ministrul de Instrucție și Universitatea din Iași au încuviințat — ca să i se împrumute unele obiecte pe timp de patru luni pentru a fi studiate, — la noi lipsind încă un personal tehnic muzeal. Obiectele împrumutate au fost inventariate, măsurate și schițate ori fotografiate.

Și fiindcă săpăturile d-lui Dr. Hub. Schmidt par a fi retrețit interesul pentru antichitățile naționale, cred nimerit să amintesc și despre o colecție privată, a d-nei Buțureanu din Iași (rămasă dela def. Prof. Gr. Buțureanu). Lăsând la o parte condițiile în cari au fost făcute săpăturile, colecția Buțureanu prin variația ei — și geografică și de cuprins — e foarte interesantă, căci cuprinde lucruri din vre-o 12 stațiuni preistorice (din Moldova) și nu numai din perioada neolitică (de piatră lustruită), ci și din epoca de cupru, bronz și fier: topoare, bărdițe, vârfuri de lance, săgeți, pumnale, săbii, seceri, cuțite; apoi obiecte de podoabă: agrafe, broșe, mărgel, etc. Invățații consideră în special obiectele de cupru și bronz, prin faptul că samănă cu cele din Transilvania-Ungaria și din faptul că la noi nu există mine de cupru și cositor, ca fabricate, importate de peste Carpați. Cu toate aceste, chestia nu trebuie privită ca rezolvită, căci în arheologie numai săpăturile decid, și atât pentru cultura din epoca metalului cât și pentru cea din piatră este încă foarte mult de lucru: cercetările d-lui Dr. Schmidt făcute dintr'un anumit punct de vedere, vor lăsa multe chestiuni deschise.

Dar afară de antichități preistorice colecția d-nei Buțureanu cuprinde și obiecte din epoca romană și din timpurile românești vechi. Un studiu deci asupra acestei colecții ar fi o schițare a culturilor perindate pe pământul românesc, începând dela